

כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד
 בְּגִין דְּעַד הַשְּׁתֵּא כַּד יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא שְׂכִינְתָּא
 עִמָּהוֹן וּמִלְכָּא בְּלֵא מְטְרוֹנִיתָא לָאוּ מִלְכָּא
 אִיהוּ. אָבֵל הַהוּא זְמַנָּא וְהָיָה יְיָ לְמִלְכָּךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד,
 כַּד אֲתַדְבַּקְתָּ שְׂכִינְתָּא בְּצַדִּיק כְּדִין הוּא יַחֲוֵדָא
 דְּהָכִי אוּלְפִנָּא בְּרָזָא דְקָרִית שְׁמַע דְּבַעֲי בַר
 נָשׁ לִיחֻדָּא לְמֵאֲרִיָּה וּלְקִשְׂרָא קִשְׂרִין
 דְּמַהִימְנוּתָא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא.

וְכַד מְטִי לְאַחַד אַבְעֵי לִיָּה לְכוּנָא בְּא' סְתִימָא
 עֲתִיקָא (ס"א עמיקא) דְּכֻלָּא וְח' תְּמַנְיָא דְרִגִין
 עֲלֵאִין מִחֲכֵמָה עֲלָאָה עַד צַדִּיק. וְד' רַבְתָּא
 אֲתַדְבַּקוּתָא דְפְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל דְאִיהִי חוּלְקִיָּה
 דְדוּד דְאֶקְרִי עֲנִי וְאֶבִּיּוֹן כַּד אֲתַדְבַּקְתָּ לְאִינוּן
 דְרִגִין דְלַעֲיִלָּא דְרַמִּיזִין בְּא"ח. כְּדִין אִיהִי
 רַבְתָּא וְעֲלֵמָא כּוּלְיָהּ יְנִיק מִינָהּ וְאִינוּן שְׂדִים
 דְאִינוּן (שיר השירים ח') כַּמְגַדְלוֹת אַז הָיִיתִי בְעֵינָיו
 כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם.

תָּא חֲזִי הָאִי קָרָא עַל פְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר כַּד
 אִיהִי בְגִלּוּתָא עִם בְּנֵהָא בִּין אוּמִין דְעֲלֵמָא
 אֶקְרִי זַעֲרָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) אַחֹת לָנוּ
 קְטָנָה וְעַד יִשְׂרָאֵל אֲתַדְבְּרוּ בְּאוּרִייתָא וְאֶזְלִין
 בְּאַרְחָ קְשׁוּט כְּדִין אֲתַמְלִיָּא וְשְׁלוֹם אֲתַחֲבַר
 בְּהוּ. אֲתִיבַת אִיהִי וְאַמְרַת אֲנִי חוּמָה וְשְׂדֵי
 כַּמְגַדְלוֹת.

בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאֲתַחֲבַר עִמִּי א"ז וְשְׁלוֹם. א'
 רָזָא דְעֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכֻלָּא, ז' שְׁבַע
 דְרִגִין וְשְׁלוֹם דְאֶקְרִי צַדִּיק בִּיּוֹן דְהֵגִי דְרִגִין
 מִתְחַבְּרִין כְּדִין א"ז הָיִיתִי בְעֵינָיו כַּמוֹצֵאת
 שְׁלוֹם. וּמֵאַן עֵינִין. אִינוּן שְׁבַע דְרִגִין דְאֶקְרוּן
 עֵינֵי יְיָ, פְּנֵי יְיָ, וְכְדִין שְׁלָמָא לְעֲלֵמָא וְשְׂרִיָּא
 טִיבּוּ דְעֲתִיקָא בְּאַתְרֵי דְדְכַר וְנוֹקְבָא וּבְגִין כְּךָ
 פִּקְדַּ מֹשֶׁה בְּאוּרִייתָא וְאָמַר (דברים ו') שְׁמַע

ה' לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. מִשּׁוּם
 שְׂעַד עַכְשָׁו, כְּשִׂישְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא,
 שְׂכִינָה עִמָּהֶם, וּמִלְכָּךְ בְּלֵי גְבִירָה
 אִינוּ מִלְכָּךְ. אָבֵל אוֹתוֹ הַזְּמַן, וְהָיָה
 ה' לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.
 כְּשִׁנְדְבַקְתָּ הַשְׂכִּינָה עִם צַדִּיק, וְאִז
 הוּא הִיחֻד. שְׂפָךְ לְמַדְנֵנוּ בְּסוּד
 שְׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שְׂצַרִיף אָדָם
 לִיחֻד אֶת רְבוּנוֹ וְלִקְשַׁר אֶת קִשְׂרֵי
 הָאֻמוֹנָה בְּרִצּוֹן הַלֵּב.

וּבְשִׁמְנֵי לְאַחַד, צַרִיף לְכוּן בְּא'
 - הַנְּסִתָּר הַעֲתִיק (העמק) שְׁל הַפֶּל,
 וְח' - שְׁמוֹנָה דְרָגוֹת עֲלִינוּתָא,
 מִחֲכֵמָה הַעֲלִינָה עַד צַדִּיק. וְד'
 רַבְתֵּי - הַתְּדַבְּקוֹת שְׁל כְּנִסְתָּ
 יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא חֲלָקוֹ שְׁל דְדוּד,
 שְׁנַקְרָא עֲנִי וְאֶבִּיּוֹן. כְּשִׁנְדְבַקְתָּ
 לְאוֹתָן דְרָגוֹת שְׁלַמְעֵלָה שְׂרַמְזוֹת
 בְּא"ח, אֲזִי הִיא גְדוּלָה, וְכָל
 הָעוֹלָם יוֹנֵק מִינָהּ. וְאוֹתָם שְׂדִים,
 שְׁהֶם כַּמְגַדְלוֹת (שיר ח), אַז הָיִיתִי
 בְעֵינָיו כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם.

בְּא' וְרָאָה, הַפְּסוּק הַזֶּה נֹאמַר עַל
 כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁהִיא בְּגִלּוּתָא עִם
 בְּנֵיהָ בִּין אֻמוֹת הָעוֹלָם נַקְרָאת
 קְטָנָה, זֶהוּ שְׂפָתוֹב (שם) אַחֹת לָנוּ
 קְטָנָה. וּכְשִׂישְׂרָאֵל מְנַהֲגִים
 בַּתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בְּדַרְךְ אֱמֶת, אַז
 מִתְמַלֵּאת, וְשְׁלוֹם מִתְחַבֵּר בְּהֶם.
 מְשִׁיבָה הִיא וְאוֹמְרַת, אֲנִי חוּמָה
 וְשְׂדֵי כַּמְגַדְלוֹת.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהִתְחַבַּר עִמִּי א"ז,
 וְשְׁלוֹם. א' - הַסוּד שְׁל הַעֲתִיק
 הַקְּדוּשׁ שְׁל הַפֶּל. ז' - שְׁבַע
 הַדְּרָגוֹת, וְשְׁלוֹם - שְׁנַקְרָא צַדִּיק.
 בִּיּוֹן שְׁהַדְּרָגוֹת הִלְלוּ מִתְחַבְּרוֹת,
 אֲזִי א"ז הָיִיתִי בְעֵינָיו כַּמוֹצֵאת
 שְׁלוֹם. וּמֵי הָעֵינִים? אוֹתָם שְׁבַע
 הַדְּרָגוֹת שְׁנַקְרָאוּ עֵינֵי ה', פְּנֵי ה',
 וְאִז שְׁלוֹם לְעוֹלָם, וְשׁוֹרָה הַטּוֹב
 שְׁל הַעֲתִיק בְּמָקוֹם שְׁל הַזְּכָר
 וְהַנְּקֵבָה, וּמִשּׁוּם כְּךָ צִוָּה מֹשֶׁה

בתורה ואמר (דברים) שמע ישראל
ה' אלקינו ה' אחד, לקשר את כל
קשרי האמונה.

בא וראה, כל המאריך באחד,
מאריכים לו ימיו ושנותיו. מה
הטעם? משום שהוא המקום
שכל הימים והשנים של העולם
תלויים בו, בסוד אותן הדרגות
שרמוזות באחד, והם עשרה,
וכלם אחד, והתעוררו בו
החברים ואמרו בדל"ת, ויפה,
משום שהמקום הזה הוא של
דל"ת, ואין לה אור משלה, וצריך
אדם להאריך בה ולהמשיך לה
ברכות מאותם ששת הצדדים,
ששת הבנים העליונים על ידי
הצדיק. ואותם ששת הצדדים
רמוזים בח' בסוד של שמונה.
ששת אלו ושנים למעלה, חכמה
ובינה האבא והאמא להוסיף
ולהכלילם למעלה ולתת להם
ברכות מאבא ואמא העליונה,
שקרי אין שורה הטוב של העתיק
אלא במקום שלם, במקום
שנמצאים זכר ונקבה. זהו
שפתוב (שיר) צאינה וראינה בנות
ציון במלך שלמה וגו', ביום
חתנתו וגו'. ביום חתנתו דוקא.
ועל כן אמרו, ובלבד שלא יחטף
בחי"ת, אלא צריך להמשיך
ברכות מהמקום העליון של הכל,
ולהריק לאותם ששת הבנים,
ואחר כך לבת הזו, שאין לה
ירשה בבית אביה ואמה אלא
הבן הזה. ומכאן למדנו שבן
יורש את האבא והאמא, והבת
לא. אלא שיש לה מזונות מן הבן,
אלא צריך להאריך בדל"ת הזו.
ושם אומרים, כמה צריך אדם
להאריך בה? כשעור שימליך
אותה למעלה ולמטה ולארבע
זויות העולם. הסוד של ששת
הצדדים העליונים, שכלם
אותם ימים ושנים עליונים מוסרים

ישראל יי אלהינו יי אחד. לקשרא כולהו
קשרין דמהימנותא.

תא חזי, כל המאריך באחד מאריכין לו ימיו
ושנותיו. מאי טעמא בגין דאיהו אתר
דכל יומין ושנין דעלמא ביה תליין ברזא
דאינון דרגין דרמיזין באחד ואינון עשרה
וכלהו חד ואתערו ביה חבריא ואמרו בדל"ת
ושפיר. בגין דהאי אתרא דדל"ת היא ולית
לה נהורא מדיליה. ובעי בר נש לארכא בה
ולאמשכא לה ברכאן מאינון שית סטרין שית
בנין עלאין על ידי דצדיק ואינון שית סטרין
רמיזין בח' ברזא דתמנייא.

שית אלין ותרין לעילא חכמה ובינה אבא
ואימא לאוספא ולאכללא להו לעילא,
ולמיהב להו ברכאן מאבא ואימא עלאה. דהא
לא שרייא טיבו דעתיקא אלא באתר דשלים,
באתר דאשתפח דכר וניקבא. הדא הוא
דכתיב, (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון
במלך שלמה וגו' ביום חתונתו וגו'. ביום
חתונתו דייקא. ועל דא אמרו ובלבד שלא
יחטוף בחי"ת אלא בעי לאמשכא ברכאן
מאתר עלאה דכולא. ולארכא באינון שית
בנין. לבתר להאי בת דלית לה אחסנא בבית
אבוה ואימא אלא האי ברא. ומכאן אוליפנא
דברא ירית לאבא ולאימא וברתא לא, אלא
דאית לה מזוני מן ברא אלא בעי לארכא בהאי
דל"ת.

ותמן אמרי כמה בעי בר נש לארכא בה,
כשיעורא דימליך יתה לעילא ולתתא
ולארבע זוויין דעלמא, רזא דשית סטרין
עלאין דכלהו יתחברון עמה ולא יתפרשון
לעלמין. וכד בר נש מאריך בהאי כל אינון
יתחברו עמה ולא יפרדו לעולמים, וכשאדם מאריך בזה, כל

יִזְמִין וְשָׁנִין עֲלָאִין מוֹסְרִין בְּרִכָּאָן עַל רִישֵׁיהּ
וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קְרִי לֵיהּ (ישעיה מ"ט) וַיֹּאמֶר לִי
עֲבָדִי אֶתְּהָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

תָּא חֲזִי כְּלָלָא דְאֻרִייתָא בְּהָאִי קְרָא רְמִיזִין
וְכְלָלָא דְכָל אֵינוֹן אֲמִירָן דְאֶתְבְּרִי בְּהוֹן
עֲלֵמָא בְּאַחַד רְמִיזִין הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב כ"ג)
וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁכַּבְנוּ וַנִּפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ.
וּבְהוֹן אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא וְעַל דָּא תְּנִינָן בְּעֵשְׂרָה
מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וְכוּ' וְאוּקִימָנָא דְכוּלְהוּ
עֵשְׂרָה וְכֻלְהוּ כְּלִילָן בְּקִרְאָא קְדֻמָּאָה דְאֻרִייתָא :

(דף פ ע"א)

בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
רִאשִׁי תִיבּוֹת אֵהוּ"ה, דְּבִיהּ
אֶתְבְּרִיאֵו שְׁמִיא וְאַרְעָא. א"ה, בִּיהּ אֶתְבְּרִיאֵו
שְׁמִיא. ו"ה, בִּיהּ אֶתְבְּרִיאֵת אַרְעָא, וְכָל מַה
דְּאִית בָּהּ. וְהוּא יְהִיב תִּיאֻבְּתָא בְּכָל אֵילָנִין
וְעֵשְׂבִין דִּי בְּאַרְעָא. וְהוּא מַה דְּאֻמְרוּ, אֵין לָךְ
עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב מִלְּמַטָּה שְׁאִין עֲלִיו מִלְּאָף
מִלְּמַעְלָה שְׁמַכָּה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ גְּדֹל. שְׁנַאֲמֵר
(איוב לח לג) הִידְעַת חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם תִּשְׁטְרוּ
בְּאָרֶץ.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְכְתִיב
וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, דְּהָאִי אוֹר
דְּלִתְתָּא, כִּד נְהִיר, נְהִיר מְחִילָא דְאֶתְיְהִיב לֵיהּ
מִטוֹב דְּלַעֲלֵלָא.

וּבְגִין כְּךָ מְנִין יְמוֹת הַחֲמֵה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וַחֲמֵשָׁה
וְשָׁשִׁים, תְּשַׁעָּה וְאַרְבַּעִין שְׁבוּעִין מְנַהוֹן,
לְקַבִּיל הָאִי דְרֵגָא דְצַדִּיק, דְּאֵיקְרִי טוֹב, וְאִיהִי
שְׁבִיעִי, וַיִּנִּיק מְנִיהּ הָאִי שְׁמֵשָׁא דְלִתְתָּא, שְׁבַע
שְׁבוּעִין שְׁבַע זְמַנִּין, לְקַבִּל שְׁבַע שְׁבוּעִין שְׁבַע
זְמַנִּין, דְּאִיהִי וַיִּנִּיק מְאִימָא עֵילָאָה, דְּאֵיקְרִי
יּוֹבֵל. וְלְקַבִּלָּא שְׁנֵי יּוֹבֵל דְלִתְתָּא.

אֲשֶׁתְּאֻרוּ מְשַׁלֵּשׁ מְאוֹת וַחֲמֵשָׁה וְשָׁשִׁים תְּרִין

בְּרִכּוֹת עַל רִאשׁוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא קוֹרָא לוֹ (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי
עֲבָדִי אֶתְהָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
אֶתְפָּאֵר.

בָּא וְרָאָה, כְּלָל הַתּוֹרָה רְמוּזִים
בְּפִסּוּק הַזֶּה, וְהַכְּלָל שֶׁל כָּל אוֹתָם
אֲמִירוֹת שְׁבָהִם נִבְרָא הָעוֹלָם,
בְּאַחַד רְמוּזִים. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (איוב
כב) וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁכַּבְנוּ וַנִּפְשׁוּ
אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ, וּבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם.
וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, בְּעֵשְׂרָה מְאֻמְרוֹת
נִבְרָא הָעוֹלָם וְכוּ', וּבְאֵרְנוּ שְׁכָלָם
עֵשְׂרָה, וְכָלָם כְּלוּלִים בְּפִסּוּק
הָרִאשׁוֹן שֶׁבַתּוֹרָה.

בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, רִאשִׁי תִבּוֹת
אֵהוּ"ה, שְׁבוּ נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ.
א"ה בּוּ נִבְרָאוּ הַשָּׁמַיִם, ו"ה בּוּ
נִבְרָאָה הָאָרֶץ וְכָל מַה שְׁיֵשׁ בָּהּ,
וְהוּא נִתֵּן תְּשׁוּקָה בְּכָל הָאֵילָנוֹת
וְהַעֲשִׂבִים שְׁבָאָרֶץ. וְהוּא מַה
שְׁאֻמְרוּ אֵין לָךְ עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב
מִלְּמַטָּה שְׁאִין עֲלִיו מִלְּאָף
מִלְּמַעְלָה שְׁמַכָּה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ
גְּדֹל, שְׁנַאֲמֵר (איוב לח) הִידְעַת חֲקוֹת
שָׁמַיִם אִם תִּשְׁטְרוּ מִשְׁטְרוּ בְּאָרֶץ.
בָּא וְרָאָה, כְּתוּב (בראשית א, ה)
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְכְתוּב
(שם ב) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי
טוֹב, שְׁכַשְׁמְאִיר הָאוֹר הַזֶּה
שְׁלֵמְטָה, מְאִיר מִהַכֵּחַ שְׁנִתֵּן לוֹ
מִהַטּוֹב שְׁלֵמְעֵלָה.

וּבְמוֹשָׁם כְּךָ מְנִין יְמוֹת הַחֲמֵה שְׁלֹשׁ
מְאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמֵשָׁה, אַרְבַּעִים
וְתֵשַׁעָּה שְׁבוּעוֹת מֵהֶם כְּנִגְד
הַדְרָגָה הַזֹּאת שֶׁל צַדִּיק שְׁנִקְרָא
טוֹב, וְהִיא שְׁבִיעִי, וַיִּנִּיק מְנִיהּ
הַשָּׁמַיִם הַזֶּה שְׁלֵמְטָה שְׁבַעָה
שְׁבוּעוֹת שְׁבַע פְּעֻמִּים, כְּנִגְד
שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת שְׁבַע פְּעֻמִּים
שֶׁהוּא יוֹנֵק מֵהָאֵם הָעֵלְיוֹנָה
שְׁנִקְרָאת יּוֹבֵל, וְכְנִגְד שְׁנֵי יּוֹבֵל
שְׁלֵמְטָה.

נִשְׁאֻרוּ מְשַׁלֵּשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים